

UZASADNIENIE

A. R. (1) został oskarżony o to ,że :

I. W dniu 16 grudnia 2012 roku o godz. 07:11 w G. woj. (...) w bezpośrednim pobliżu lokalu Z. przy ul. (...), znajdując się pod działaniem alkoholu usiłował zabić **A. K. (1)** w ten sposób, że z posiadanej broni palnej krótkiej kilka razy wystrzelił do niego, przy czym pokrzywdzony trafiony został pociskiem kal. 9 mm w głowę co spowodowało ciężkie obrażenia ciała w postaci rany postrzałowej głowy za złamaniem kości podstawy czaszki, stłuczeniem płatów czołowych mózgu, licznymi złamaniami kości kręgosłupa szyjnego z zespołem centralnego uszkodzenia rdzenia kręgowego – niedowładem czterokończynowym oraz przemijającą ostrą niewydolnością oddechową, które stanowiły ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu ze skutkiem w postaci ciężkiego kalectwa i całkowitej, trwałej niezdolności do pracy w zawodzie

tj. o popełnienie czynu z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk i art. 156 § 1 kk pkt. 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

II. w miejscu, czasie i okolicznościach opisanych w pkt I usiłował zabić **P. B.** w ten sposób, że z posiadanej broni palnej krótkiej kilka razy wystrzelił w kierunku jego głowy przy czym pokrzywdzony, który podjął działania obronne i uchylił się trafiony został wystrzelonym pociskiem kal. 9 mm w lewą stronę głowy, co spowodowało obrażenia w postaci głębokiego otarcia naskórka lewego policzka i płatka małżowiny usznej lewej – naruszające czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni

tj. o popełnienie czynu z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

III. w dniu 16 grudnia 2012 r. w G. woj. (...) bez zezwolenia wymaganego przepisami Ustawy z dnia 21 maja 1999 r. „O broni i amunicji” posiadał broń palną krótką, a mianowicie:

- w miejscu, czasie i okolicznościach opisanych w pkt I - wykorzystany do postrzelenia A. K. (1) oraz P. B. pistolet samopowtarzalny kal.9 mm wraz z amunicją w postaci co najmniej 7 naboji pistoletowych kal. 9x18 mm wz M..

- w mieszkaniu przy ul. (...) - broń palną gazową w postaci 5-strzałowego rewolweru marki L. (...) model (...), kal. 9 mm bez oznaczeń numerowych, produkcji niemieckiej firmy (...) z (...) wraz z 6 rewolwerowymi nabojami gazowymi kal. 9 mm produkcji niemieckiej firmy (...) i tłumikiem marki L.

tj. o popełnienie czynu z art. 263 § 2 kk;

IV. w miejscu, czasie i okolicznościach opisanych w pkt I, strzelając kilkakrotnie z posiadanej bez wymaganego zezwolenia broni palnej krótkiej w postaci pistoletu kal. 9 mm w drzwi wejściowe lokalu Z. spowodował uszkodzenia przestrzelinowe pełnej, podwójnej szyby tych drzwi (tzw. szyby bezpiecznej) z kosztem naprawy w kwocie 256 PLN, stanowiącym szkodę w mieniu właściciela wskazanego lokalu w osobie L. K.

tj. o popełnienie czynu z art. 288 § 1 kk.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze wyrokiem z dnia 23 listopada 2016 roku w sprawie o sygnaturze II K 176/14 orzekł co następuje:

1.oskarżonego **A. R. (1)** uznał za winnego tego, że w dniu 16 grudnia 2012 roku w G. woj. (...) w bezpośrednim pobliżu lokalu Z. przy ul. (...), działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia A. K. (1), z posiadanej broni palnej krótkiej wystrzelił do pokrzywdzonego trafiając go pociskiem kal. 9 mm w głowę, wskutek czego A. K. (1) doznał

obrażeń ciała naruszających prawidłowe funkcjonowanie jego narządów ciała na okres znacznie przekraczający 7 dni w postaci: rany postrzałowej prawego policzka z wielofragmentowym złamaniem kąta i gałęzi żuchwy po stronie prawej, ze złamaniem masywu bocznego kręgu szyjnego C2, złamaniem wyrostka stawowego górnego prawego oraz łuku kręgu C3, złamaniem kości skroniowej i kości ciemieniowej po stronie lewej ze stłuczeniem płatów czołowych oraz będącego wynikiem rany postrzałowej: stłuczenia i obrzęku rdzenia kręgowego w odcinku szyjnym skutkującego przemijającym niedowładem czterokończynowym i przejściową ostrą niewydolnością oddechową, która stanowiła chorobę realnie zagrażającą jego życiu tj. popelnienia przestępstwa z art. 13 §1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk i art. 156 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk wymierzył **mu karę 15 (piętnaście) lat pozbawienia wolności;**

2.oskarżonego **A. R. (1)** uznał za winnego tego, że w dniu 16 grudnia 2012 roku w G. woj. (...) w bezpośrednim pobliżu lokalu Z. przy ul. (...), działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia **P. B.** z posiadanej broni palnej krótkiej kilkakrotnie wystrzelił w kierunku jego głowy, przy czym zamierzonego celu nie osiągnął, albowiem pokrzywdzony, który podjął działania obronne uchylił się i trafiony został wystrzelonym pociskiem kal. 9 mm jedynie powierzchownie w lewą stronę głowy, w wyniku czego P. B. doznał głębokiego otarcia naskórka lewego policzka i płatka małżowiny usznej lewej – naruszających prawidłowe czynności narządów jego ciała na czas poniżej 7 dni tj. o popelnienia przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk wymierzył **mu karę 10 (dziesięć) lat pozbawienia wolności;**

3.na podstawie art. 46 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego **A. R. (1)** nawiązkę tytułem zadośćuczynienia za wyrządzoną pokrzywdzonym A. K. (1) i P. B. krzywdę **i z tego tytułu zasądził od oskarżonego:**

- na rzecz **A. K. (1)** - kwotę **20.000 złotych** (dwadzieścia tysięcy złotych 00/100)

- na rzecz **P. B.** - kwotę **5.000 zł** (pięć tysięcy złotych 00/100);

4.oskarżonego **A. R. (1)** uznał za winnego popelnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, że z jego opisu eliminował „ wraz z tłumikiem marki L.” tj. popelnienia występku z art. 263 § 2 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie tych przepisów wymierzył **mu karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności;** przy przyjęciu, że czyn zarzucany oskarżonemu A. R. (1) w punkcie IV części wstępnej wyroku stanowi wykroczenie z art. 124 § 1 kw- na podstawie art. 400 § 1 kpk w zw. z art.62 § 2 kpsw w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 kpsw i art. 45 § 2 kw umarza postępowanie wobec oskarżonego A. R. (1) o ten czyn, a kosztami postępowania w tym zakresie obciąża Skarb Państwa ;

5. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk połączył orzeczone wyżej wobec oskarżonego **A. R. (1)** kary pozbawienia wolności i w ich miejsce wymierzył oskarżonemu **karę łączną 15 (piętnaście) lat pozbawienia wolności;**

6.podstawie art. 77 § 2 k.k. ustalił, że oskarżony może zostać warunkowo przedterminowo zwolniony po odbyciu co najmniej 14 (czternaście) lat pozbawienia wolności;

7.na podstawie art. 44 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa przepadek dowodu rzeczowego opisanego w zbiorczym Wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod (...) na karcie 1213-1215 akt sprawy- poprzez przekazanie go do Komendy Wojewódzkiej Policji w G.- Komendy Miejskiej Policji w Z.;

8.na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazał zwrócić:

L. K.- dowód rzeczowy opisany w Wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod (...) na karcie 341 akt nin. sprawy;

oskarżonemu A. R. (1)- dowody rzeczowe opisane w zbiorczym Wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod (...) - na karcie 1213-1215 akt nin. sprawy;

M. R.- dowód rzeczowy opisany w zbiorczym Wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod (...) -na karcie 1213-1215 akt nin. sprawy;

P. B.- dowód rzeczowy opisany w zbiorczym Wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod (...) **na** karcie 1213-1215 akt nin. sprawy;

A. K. (1)- dowód rzeczowy opisany w zbiorczym Wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod (...) na karcie 1213-1215 akt nin. sprawy;

zaś dowody opisane w Wykazach dowodów rzeczowych: nr (...) pod (...) na karcie 341 akt nin. sprawy, (...) pod (...) na karcie 598 akt nin. sprawy oraz w wykazie zbiorczym nr (...) **pod** (...)na karcie 1213-1215 akt nin. sprawy oraz ujęte w załączniku nr 5 do akt sprawy - jako materiał dowodowy i ślady kryminalistyczne nakazuje przechowywać do czasu zakończenia archiwizacji akt sprawy;

9.na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu A. R. (1) okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 19 grudnia 2012 roku godz. 18,20 do dnia 23 listopada 2016 roku i nadal;

Apelacje od powyższego wyroku wywiedli obrońcy oskarżonego.

Adwokat M. I. zaskarżyła wyrok w całości na korzyść oskarżonego zarzucając orzeczeniu:

1. naruszenie przepisów postępowania to jest art201 kpk poprzez zaniechanie przeprowadzenia uzupełniającej opinii antropologicznej z użyciem materiału porównawczego- nagrań z monitoringu z (...) w P., który nie został wykorzystany w postępowaniu, pomimo ,że był dostępny dla organów procesowych, a nadto nie skonfrontowanie opinii z twierdzeniami zawartymi w opinii prywatnej podważającymi możliwość przeprowadzenia na podstawie zabezpieczonego materiału dowodowego rzetelnej identyfikacji oskarżonego

2. naruszenie przepisów postępowania to jestart192§2 kpk w zw. z art.193 k.p.k. poprzez zaniechanie przesłuchania świadka A. K. (1) w obecności psychologa albo przeprowadzenie opinii biegłego psychologa na okoliczność stanu psychicznego świadka po przebytych urazie oraz wpływu zażywanych przez niego leków na zdolność postrzegania i relacjonowania zdarzeń

3. naruszenie przepisów postępowania to jest art.410 k.pk poprzez przyjęcie ,że doszło do udowodnienia ,że oskarżony posiadał broń palną gazową podczas gdy przeprowadzone dowody na taką konstatację nie pozwalały

4. naruszenie przepisów postępowania to jest art.409 k.p.k. poprzez oddalenie wniosku o wznowienie przewodu sądowego i odebranie wyjaśnień od oskarżonego pomimo ,że ten zdecydował się je złożyć.

W konsekwencji obrońca wniosła o uniewinnienie oskarżonego od stawianych mu zarzutów , ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Zielonej Górze do ponownego rozpoznania.

Adwokat Ł. W. zaskarżył wyrok w punktach 1,2 i 4 części rozstrzygającej zarzucając orzeczeniu :

- obrazę przepisów postępowania to jest art170§1 i 2 k.p.k. poprzez bezzasadne oddalenie wniosku dowodowego w postaci zeznań J. G. na okoliczności wskazane w treści apelacji

-obrazę przepisów postępowania to jest art.7 k.p.k. w zw. z art.2§2 k.p.k. w zw z art410 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny zeznań świadków imiennie wskazanych w treści apelacji

-obrazę przepisów postępowania to jest art. 193§1 k.p.k. w zw. z art.194 k.p.k. w zw. z art.200 k.p.k. w zw. z art.410 k.p.k. poprzez oparcie się przy orzekaniu na opiniach biegłych L. –M. i C. pomimo ,że opinie te zdaniem obrońcy stanowią opinie pozaprosesowe , a nadto oparte o wybrany, a nie kompletny materiał porównawczy

- obrazę przepisów postępowania to jest art.167k.p.k. w zw. z art.201 k.p.k. poprzez zaniechanie przeprowadzenia opinii biegłych na podstawie dostępnego materiału dowodowego w celu ustalenia , czy możliwe jest dokonanie rzetelnej identyfikacji oskarżonego jako sprawcy przestępstwa na podstawie dostępnego materiału z zabezpieczonego monitoringu

- obrazę art.167 k.p.k. w zw. z art.366 k.p.k. poprzez zaniechanie dokonania na podstawie badań u operatora sieci komórkowej miejsc logowania telefonu oskarżonego w trakcie kiedy miało dojść do przestępstwa oraz nie powołanie biegłego profesora B. M. na okoliczność ustalenia czy zapisy monitoringu pozwalają na ustalenie czy sprawcą jest oskarżony R..

- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na bezpodstawnym przyjęciu, że oskarżony dopuścił się zarzucanych mu w akcie oskarżenia przestępstw.

W konsekwencji obrońca wniósł o uniewinnienie oskarżonego od stawianych mu zarzutów , ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Zielonej Górze do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważy co następuje.

Apelacje obrońców oskarżonego w zakresie wniosków o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania okazały się zasadne.

Po pierwsze w pełni należy zgodzić się z twierdzeniami obrońców oskarżonego ,że proces niniejszy ma charakter poszlakowy. Brak jest bowiem w niniejszej sprawie jakichkolwiek bezpośrednich dowodów winy wskazujących jednoznacznie na oskarżonego A. R. (1) jako sprawcę zarzucanych mu w akcie oskarżenia czynów. Taka Konstatacja powoduje konieczność szczególnie wnikliwego i rzetelnego podejścia do oceny dowodów pośrednich ,które stanowią podstawę przedstawianych oskarżonemu zarzutów. Co więcej da przyjęcia sprawstwa w procesie poszlakowym niezbędnym jest by udowodnione poszlaki tworzyły zespół faktów ,których ocena nie pozwala na przyjęcie innej wersji zdarzeń podważających czy wręcz wykluczających winę oskarżonego. Niezbędnym jest zatem takie przeprowadzenie postępowania dowodowego, które wyklucza alternatywne oceny przebiegu zdarzenia i w ciągu zazębiających się w nieprzerwanym ciągu dowodów pozwala na jednoznaczne ustalenie ,że tylko jedna wersja jest możliwa do przyjęcia przy łącznym uwzględnieniu zasad logiki ,wiedzy i doświadczenia życiowego. Ma to szczególne znaczenie w sprawach gdzie osobowe źródła dowodowe nie pozwalają na dokonanie jednoznacznych ustaleń. W konkretnej sprawie przy popełnieniu zarzucanych zbrodni mamy do czynienia ze sprawcą zamaskowanym ,którego świadkowie nie byli w stanie jednoznacznie rozpoznać, a jedynie na podstawie przebiegu wcześniejszych zdarzeń przypuszczali ,że osobą tą był oskarżony A. R. (1). Wynika to jednoznacznie z akt sprawy i znajduje nadto potwierdzenie w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku. W tym stanie rzeczy kluczowym dowodem pozwalającym na domknięcie ciągu poszlak była opinia biegłego z dziedziny antropologii ,która miała dać odpowiedź na pytanie czy możliwe jest na podstawie zabezpieczonych zapisów monitoringu ustalenie ,że sprawcą jest konkretna osoba. Przeprowadzona opinia aczkolwiek dotknięta błędami formalnymi wskazanymi przez obrońców została jednak ostatecznie wydana przez biegłą sędzią D. M. i należy podzielić pogląd wyrażony w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku ,że dopuszczenie tej opinii przez sąd meriti było uprawnione jako, że ostatecznie opinia została wykonana przez podmiot mający niewątpliwą wiedzę fachową w dziedzinie ,której opinia dotyczyła. Odmianą natomiast kwestią jest ocena zawartości merytorycznej sporządzonej opinii i jej przydatności do dokonywania ustaleń stanu faktycznego w niniejszej sprawie. Po pierwsze wskazać należy ,że już na etapie postępowania przed Sędem I instancji obrona podniosła zastrzeżenia nie tylko natury formalnej ale także merytorycznej przedstawiając opinię prywatną, która nie stanowiła co prawda dowodu w sprawie , ale z uwagi na wskazany wyżej poszlakowy charakter postępowania winna stanowić dla sądu asumpt do podjęcia czynności zmierzających do zweryfikowania twierdzeń zawartych w tej opinii tym bardziej ,że z tej opinii

prywatnej wynikało jednoznacznie, że posiadany materiał dowodowy nie pozwala na poczynienie ustaleń takich jakich dokonano w opinii biegłej D. M.. Takich działań Sąd Okręgowy jednak zaniechał co zasadnie zostało podniesione jako zarzut apelacyjny w obu apelacjach obrońców oskarżonego. W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny na etapie postępowania odwoławczego postanowił o przeprowadzeniu opinii Instytutu Ekspertyz Sądowych w K. na okoliczność czy materia dowodowy zgromadzony w sprawie , a zwłaszcza zapis monitoringu z lokalu Z. i centrum handlowego (...) pozwala na dokonanie identyfikacji osobniczej polegającej na potwierdzeniu bądź wykluczeniu czy napastnikiem strzelającym do obu pokrzywdzonych był oskarżony A. R. (1). W przedstawionej Sądowi Apelacyjnemu opinii pisemnej wskazano, że zła jakość materiału dowodowego, zamaskowanie sprawcy oraz poklatkowy tryb nagrania nie pozwalają ani na potwierdzenie ani na wykluczenie sprawstwa A. R. (2). Niestety z uwagi na stan zdrowia biegłej A. K. (2) nie było możliwe bezpośrednio przesłuchanie jej przed Sądem i zweryfikowanie w ten sposób też zawartych w pisemnej opinii. Przeprowadzenie tego dowodu doprowadziło jednakże do sytuacji, że w sprawie mamy w chwili obecnej do czynienia z dwiema wzajemnie wykluczającymi się opiniami. Jest to o tyle istotne, że jak wyżej wskazano opinia w tej kwestii ma w niniejszej sprawie znaczenie kluczowe. Pozostałe źródła dowodowe mają bowiem charakter jedynie pomocniczy przynajmniej jeśli chodzi o identyfikację sprawcy. Zwłaszcza żaden świadek ponad wszelką wątpliwość nie był w stanie potwierdzić bądź wykluczyć, że strzelającym do pokrzywdzonych osobnikiem był oskarżony. W tych okolicznościach rzetelna, kompleksowa i nie budząca wątpliwości w zakresie wniosków opinia biegłego z zakresu antropologii jawi się jako dowód kluczowy w niniejszym postępowaniu. Zgodnie z art.201 k.p.k. w wypadku sprzeczności pomiędzy opiniami dopuszczane jest powołanie kolejnego kompletu biegłych. W realiach niniejszej sprawy z uwagi na wskazany charakter tegoż dowodu Dasze prowadzenie postępowania dowodowego przez Sąd Odwoławczy prowadziłyby do sytuacji , w której dokonywane ustalenia zastępowałyby procedowanie przed Sądem I instancji a tym samym w zakresie samodzielnych ustaleń odbierałoby stronom możliwość kontroli instancyjnej zapadłego rozstrzygnięcia. W tym stanie rzeczy w celu prawidłowego rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie z uwzględnieniem zapewnienia stronom możliwości kontroli instancyjnej zaskarżony wyrok należało uchylić a sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu w Zielonej Górze do ponownego rozpoznania. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy winien w pierwszej kolejności odebrać wyjaśnienia od oskarżonego jeżeli oczywiście A. R. (1) podtrzyma zgłoszoną jeszcze przed Sądem I instancji chęć ich złożenia. Następnie winien przeprowadzić ewentualne nowe dowody, które mogą pojawić się w związku ze złożonymi przez oskarżonego wyjaśnieniami. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy winien uwzględnić dyspozycję przepisu art.442§2 k.p.k. Wreszcie co najistotniejsze sąd winien przeprowadzić przesłuchanie obu biegłych wydających opinie antropologiczne na zasadzie konfrontacji z umożliwieniem odniesienia się zarówno do własnych twierdzeń obu biegłych jak i oceny „konkurencyjnej” opinii. Ponadto , gdyby czynność ta nie pozwoliła Sądowi na wyciągnięcie ostatecznych wniosków co do sprawstwa bądź jego braku po stronie oskarżonego niezbędnym będzie przeprowadzenie zgodnie z treścią art.201 k.p.k. kolejnej opinii w tym zakresie. Z doświadczenia procesowego Sądu Apelacyjnego taką opinię mogłoby wydać (...) (...) we W.. W zależności od treści tej opinii możliwa będzie konieczność przeprowadzenia kolejnej konfrontacji dotychczas powołanych biegłych. Dopiero tak uzupełnione postępowanie dowodowe pozwoli w powiązaniu z dowodami przeprowadzonymi w tok pierwotnego rozpoznania sprawy na zrealizowanie obowiązku wynikającego z treści art.410 k.p.k. Przy przeprowadzaniu konfrontacji pomiędzy biegłymi niezbędnym będzie bardzo szczegółowe ustalenie na jakim materiale dowodowym oparli się przy wydawaniu opinii a zwłaszcza , z której części dostępnego materiału dowodowego nie korzystali , z jakich przyczyn i jaki ich zdaniem miało to wpływ na treść sporządzonych opinii. Odnośnie osobowych źródeł dowodowych powielanie ponowne postępowania przed sądem I instancji winno być ograniczone zgodnie z dyspozycją art.442§2 k.p.k. jedynie do takich okoliczności, które jako nowe, dotychczas nienaprowadzone ujawnią się ewentualnie przy ponownym rozpoznaniu sprawy. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy jako przydatny może być uznany dowód z informacji operatora telefonu należącego do oskarżonego w zakresie miejsc jego logowania w dniu i godzinach zdarzenia, z zastrzeżeniem, że telefon nie musiał być koniecznie w tym dniu w fizycznym posiadaniu A. R. (2). Przy ocenie sprawstwa oskarżonego w zakresie zarzutu posiadania broni gazowej Sąd Okręgowy przy ponownym rozpoznaniu sprawy winien szczegółowo odnieść się do faktu, że protokół przeszukania mieszkania nie został podpisany przez obecną żonę oskarżonego a nadto, że następnie odmówiła ona składania zeznań w niniejszym postępowaniu. Biorąc pod uwagę powyższe naprowadzone okoliczności zaskarżony wyrok należało uchylić a sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu w Zielonej Górze do ponownego rozpoznania z wytycznymi wskazanymi w powyższym uzasadnieniu.

Jarema Sawiński Maciej Świergosz Krzysztof Lewandowski